

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Ing. J. R.**, zast. Mgr. Přemyslem Pechlátem, advokátem, se sídlem Heydukova 505/3, České Budějovice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 10. 2014, č. j. 15 Af 431/2012 – 46,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutími Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 25. 10. 2012, č. j. 11656/12-1200-506901, a ze dne 12. 11. 2012, č. j. 12263/12-1200-506901, byla zamítnuta odvolání žalobce proti celkem čtyřem rozhodnutím Finančního úřadu v Děčíně jako správce daně, jimiž bylo rozhodnuto o stížnostech žalobce jako poplatníka na postup plátce daně ČEZ Distribuce, a. s., při výběru odvodu z elektřiny ze slunečního záření (tzv. solárního odvodu) podle § 7a a násl. zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí (s účinností od 1. 1. 2013 nahrazen zákonem č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů).

[2] Proti rozhodnutím žalovaného se žalobce bránil včasnou žalobou, ve které navrhl, aby soud napadená rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2012 a ze dne 12. 11. 2012 zrušil.

[3] Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 29. 10. 2014, č. j. 15 Af 431/2012 – 46, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[4] Proti rozsudku krajského soudu se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 9. 12. 2014, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Dříve než mohl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodnout, bylo mu dne 18. 12. 2014 prostřednictvím datové schránky zástupce stěžovatele doručeno podání stěžovatele z téhož dne, kterým soudu sdělil, že bere svoji kasační stížnost v celém rozsahu zpět podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud řízení zastavil a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

[6] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.* Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. před středníkem *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.* Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně použít i pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Jelikož právní úkon stěžovatele, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, jako projev vůle směřující ke vzniku, změně či zániku jeho subjektivních práv a povinností, které právní norma s takovým projevem spojuje, zde zastavení řízení o kasační stížnosti, splňuje veškeré právem požadované formální i obsahové náležitosti, a toto podání, jímž stěžovatel disponuje řízením, bylo soudu doručeno v zákonem požadované formě ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 10. 2014, č. j. 15 Af 431/2012 – 46, v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. výrokem I. zastavil.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. prosince 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu

